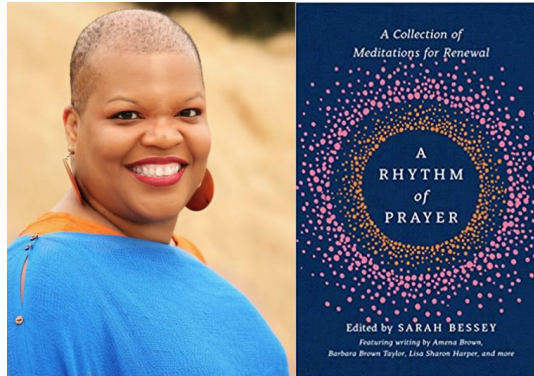

Modlitba BLM aktivistky: Drahý Bože, pomôž mi, prosím, nenávidieť bielych

Branislav Krasnovský

21. apríla 2021 ✚ Spoločnosť ✚ BLM

Zdroj: religionnews.com

Približne pred mesiacom francúzsky publicista a novinár Pascal Bruckner napísal v švajčiarskom denníku *Neue Zürcher Zeitung*, že dnes sa v progresívnych, liberálnych a ľavicovo-marxistických kruhoch Spojených štátov čoraz častejšie stretávame s nenávisťou stigmatizáciou belocha, z ktorého sa cieľavedome vytvára „nový biely satan“. Pascalov článok vyvolal polemiku v radoch ľavičiarov a progresívcov, a jeho názory boli označené za nekorektné, rasistické, ba odporné.

Začiatkom apríla však uzrela svetlo sveta zbierka „meditácií a modlitieb“ černošskej aktivistky, prívrženkyne BLM hnutia, baptisticko-evanjelicko-metodisticko černošskej „teologičky“ Chanequy Walker-Barnesovej s názvom *A Rhythm of Prayer: A Collection of Meditations for Renewal* (Convergent Books, 2021), v ktorej okrem iného tvrdí, že byť veriacim kresťanom a feministkou je darom, ktorý „oslobodzuje od rodových stereotypov“.

Súčasťou zbierky Chanequy Walker-Barnesovej je aj stať s názvom *Prayer of a weary black woman*, v ktorom zaznieva text v znení: „Drahý Bože, pomôž mi prosím nenávidieť bielych“. Dielo obsahuje aj ďalšie výpady voči belochom, ktorých autorka vníma ako rasistov (hovorí napríklad o ich pomýlených rasistických bielych dušiach a pod.). Nepriateľské výpady voči belochom vyvolali značne negatívnu reakciu a odozvu nielen v USA, ale aj v Európe.

Sotva prekvapuje, že Chanequa Walker-Barnesová sa za uvedené texty necítila potrebu ospravedlniť. Práve naopak, jej sympatizanti vnímajú tieto slová ako „krásnu a mocnú modlitbu, založenú na žalmoch náreku a hnevu“. Chanequa Walker-Barnesová dokonca uviedla, že mala plné právo uvedené slová napísať, „pretože jej rodinná anamnéza je plná rasovej traumy“.

Aké dôsledky by malo, keby sa v mediálnom priestore objavila „Modlitba veľmi unavenej bielej ženy“ beloškého kazateľa, súčasťou ktorej by bola aj veta „Drahý Bože, pomôž mi prosím nenávidieť

čiernych“, si vie každý z čitateľov určite veľmi plasticky predstaviť. Dvojaký meter je vo vnímaní liberálov a marxistov samozrejmosťou.

V kritickom duchu reagoval na spomenutú zbierku a aktivity Walker-Barnesovej taliansky novinár a publicista Guliano Guzzo, ktorý označil celú mediálnu aktivitu za šokujúcu a vyslovil tézu, že zbierka je prejavom kultúry nenávisti šírenej BLM komunitou, ktorá vedome kriminalizuje belochoch a pohŕda kresťanskými, intelektuálnymi či historickými koreňmi Západu.

Guliano Guzzo uviedol, že Pascal Bruckner mal pravdu a takisto nepochybuje o rozširovaní rasového napätia a konfliktov, ktoré môžu výraznejšie determinovať spoločenský vývoj v USA v najbližších rokoch. Okrem toho uvádza, že v európskom kontexte nebude podobná dynamika vývoja vzťahov vnímaná až v takej závažnosti, ako je tomu v USA, je však rovnako šokovaný a takisto vníma slová „*Drahý Bože, pomôž mi nenávidieť bielych*“ ako hrozné a frustrujúce. Považuje za neprípustné, aby sa pod tlakom marxistického BLM a progresívcov, liberálov a neomarxistov cieľavedome pristupovalo ku kriminalizácii belochoch, ktorým sa pripisujú všetky údajné zločiny z minulosti.

Barbarské odstraňovanie a búranie sôch a pomníkov, ktorého svedkami sme boli v USA minulý rok, bolo len prvým krokom na ceste, ktorá sa môže pre belochoch v USA skončiť tragicky. Cesta ku koncentračným táborom v Nemecku sa takisto začínala spočiatku nenávisťou kampaňou v médiach, nasledovala nútená alebo dobrovoľná emigrácia židovského obyvateľstva a potom holokaust.

Podobný vývoj udalostí zažili aj belosi v Juhoafrickej republike či bývalej Južnej Rodézii, ktorí nakoniec, aby ušli eliminácii, emigrovali z krajiny. Čo priniesol odchod belochoch Južnej Afriky či Rodézii si môže každý vyhľadať na internete, informácií je viac ako dosť. Juhoafrická republika sa borí s vážnymi ekonomickými problémami a z prosperujúcej Rodézie sa stalo Zimbabwe, jedna z najchudobnejších krajín Afriky.

Protagonisti Black Lives Matter už podľa kritikov zdegenerovali do skutočne nenávisťnej podoby. Pod taktovkou progresívcov, liberálov, neomarxistov začali v USA pohŕdať vlastnou štátnosťou, históriou a všetkým, čo bolo v americkej histórii veľké a čisté. Súčasná podoba kriminalizácie belocha v USA je výsledkom duchovného úpadku a ohlúpnutia ak nie celej spoločnosti, tak veľkej časti jej protagonistov. Môžeme sa stotožniť s tvrdením, že spánok rozumu generuje protirasistickú hystériu, ktorá je v americkej spoločnosti čoraz nebezpečnejšia.

Liberálka Amy Julia Beckerová už stihla odpovedať článkom *A white woman's response to the Prayer of a Weary Black Woman*, ktorý predstavuje akúsi apológiu Chanequy Walker-Barnesovej. Ako býva zvykom pri podobných apológiách, po odsúdení jej kritiky nasledoval útok najmä voči publicistovi Rodovi Dreherovi, ktorý uviedol, že „*progresívcovia pripravili pre USA niečo hrozné a násilné a Walker-Barnesovej kniha zosobňuje ducha Antikrista*“.

Pre liberálov a marxistov je samozrejme neprípustné, že Rod Dreher si dovoľil kritizovať Chanequ Walker-Barnesovú, pretože mu vraj celkom uniká zmysel a účel modlitby v podobe vytrvalosti v láske. Prečo ale absencia a nedostatočná vytrvalosť v láske prekáža len u Roda Drehera a nie u Chanequy Walker-Barnesovej, je takisto otázne. Opäť klasický dvojaký meter.

Chanequa Walker-Barnesová na svoju obranu uvádza, že jej slová nie sú namierené voči „*milým bielym ľuďom*“, iba voči rasistom v americkej spoločnosti, ktorých je stále viac ako dosť. Opäť ale nech si čitateľ

predstaví možnosť, žeby pri apológii fiktívnej „*Modlitby veľmi unavenej bielej ženy*“ a slovách „*Drahý Bože, pomôž mi prosím nenávidieť čiernych*“ odznela argumentácia, že tieto slová samozrejme nie sú namierené voči „*milým čiernym ľuďom*“, ale len voči černošským drogovým dílerom, zločincom a sexuálnym násilníkom, ktorých je v americkej spoločnosti viac ako dost.

Na adresu baptisticko-evanjelicko-metodistickej černošskej teologičky Chanequy Walker-Barnesovej sa zniesla v USA tak veľká vlna tvrdej kritiky vyjadrovanej formou emailov, na sociálnych sieťach a v podobe demonštrácií pred jej domom a miestom, kde pôsobí, že si musela zmeniť telefónne číslo a požiadať o policajnú ochranu.

„*Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva*“, hovorí známe slovenské ľudové príslovie. Dúfajme, že nebude čoskoro označené ako rasistické príslovie.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/modlitba-blm-aktivistky-drahy-boze-pomoz-mi-prosim-nenavidiet-bielych/>